Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26359
Copyright: Admont, Benediktinerstift

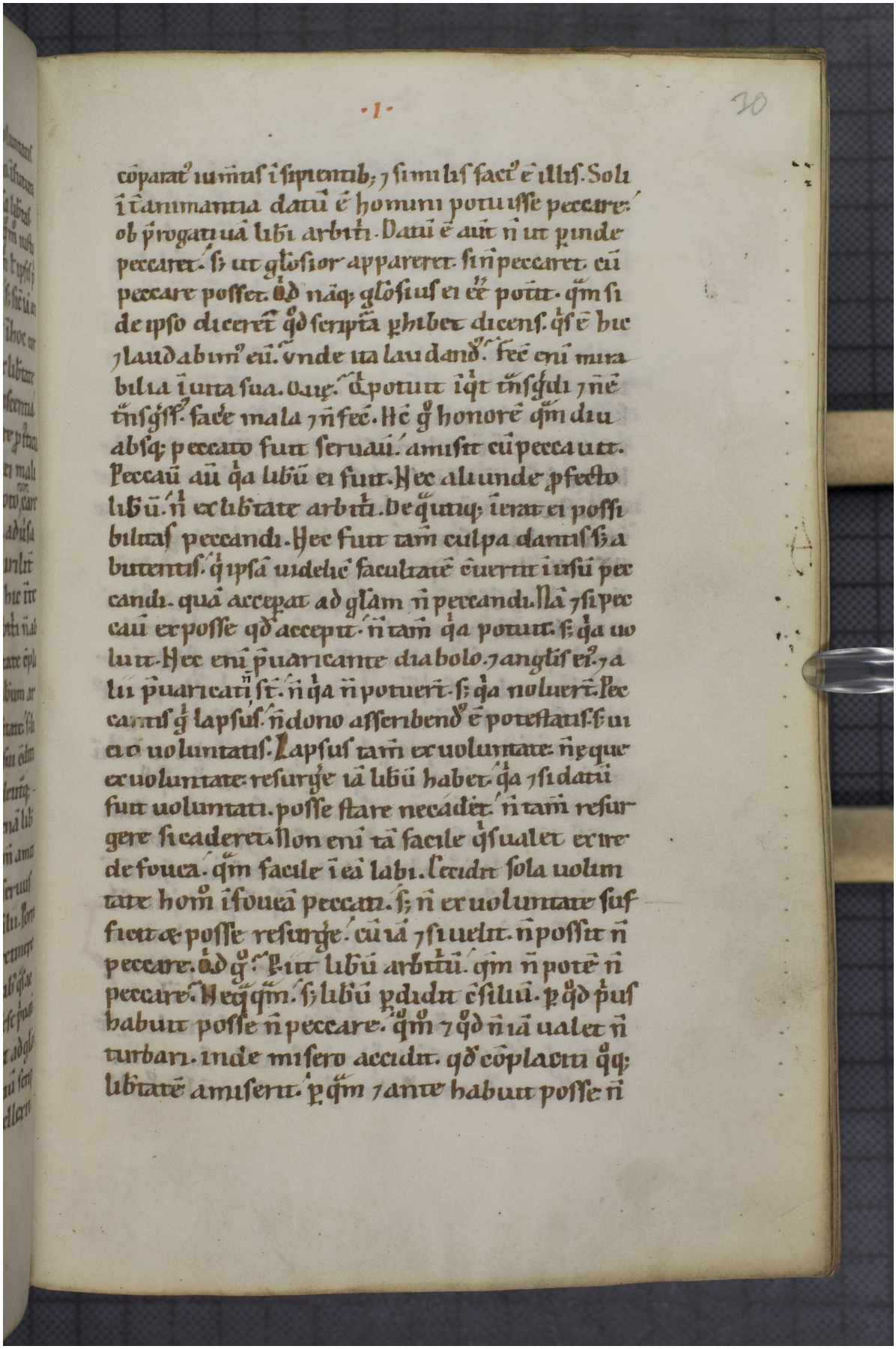

·1· 30

cōparat iumentis insipientib; ⁊ similis facta est illis. Soli
i tanimanta datū ē homini potuisse peccare.
ob prōgati uā libi arbitri. Datū ē aūt ñ ut pinde
peccaret. s; ut glōsior appareret. si ñ peccaret. cū
peccare posset. ōd nāq; glōsius ei ēt potest. qm si
de ipso diceret qd scriptā phibet dicens. qs ē hic
⁊ laudabim eū. unde ita laudand. fec enī mira
bilia i uita sua. Quę. q potuit iqt tnsgdi ⁊ nē
tnsgss. facē mala ⁊ ñ fec. Hē g honorē qm diu
absq; peccato fuit seruati. amisit cū peccauit.
Peccati aūt qa libū ei fuit. Hec aliunde pfecto
libū. ñ ex libtate arbitri. De qtuq; iterat ei possi
bilitas peccandi. Hec fuit tam culpa dantis s; a
butentis. q ipsa uidelicē facultatē euenit iusū pec
candi. quā accepat ad glām ñ peccandi. Illā ⁊ si pec
cati ex posse qd accepit. ñ tam qa potuit. s; qa uo
luit. Hec enī puaricante diabolo. ⁊ angelis ei. ⁊ a
lii puaricati sūt. ñ qa ñ potuerī. s; qa noluerī. Pec
cantis g lapsus. ñ dono assenbend ē potestatis. s; ui
cio uoluntatis. Lapsus tam ex uoluntate. ñ ęque
ex uoluntate resurgē iā libū habet. qa ⁊ si datū
fuit uoluntati. posse stare necadēt. ñ tam resur
gere si caderet. Non enī tā facile qsualet exire
de fouea. qm facile i ea labi. Cecidit sola uolun
tate hom i fouea peccati. s; ñ ex uoluntate suf
fiet ęc posse resurgē. cū iā ⁊ si uelit. ñ possit ñ
peccare. ōd g. Fuit libū arbitrū. qm ñ potē ñ
peccare. Hec qm. s; libū pdidit ē silicū. p qd pus
habuit posse ñ peccare. qm ⁊ qd ñ iā ualet ñ
turbari. inde misero accidit. qd cōplacitū qq;
libtatē amisit. p qm ⁊ ante habuit posse ñ